

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 lipca 1978 r.

dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarza dentysty

(78/687/EWG)

(Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 10)

zmienione przez:

	Dziennik Urzędowy		
	nr	strona	data
► M1 Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r.	L 206	1	31.7.2001

zmienione przez:

► A1 Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
► A2 Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003



DYREKTYWA RADY

z dnia 25 lipca 1978 r.

**dotycząca koordynacji przepisów ustawowych,
wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarza
dentysty**

(78/687/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospo-
darczą, w szczególności jego art. 49, 57, 66 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

z uwagi na wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych doku-
mentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty,
przewidziane w dyrektywie Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r.
dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych
dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonują-
cych zawód lekarza dentysty, łącznie ze środkami mającymi na celu
ułatwienie skutecznego wykonywania prawa
przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług ⁽³⁾, porównywalny
charakter kształcenia w Państwach Członkowskich pozwala, aby
koordynacja w tym zakresie ograniczała się do wymogu zachowania
minimalnych norm, pozostawiając przy tym Państwu Członkowskim
swobodę organizacji kształcenia;

w celu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych doku-
mentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących
zawód lekarza dentysty, oraz celem zapewnienia wszystkim lekarzom
dentystom, którzy są obywatelami Państw Członkowskich, równych
możliwości zatrudnienia we Wspólnocie, konieczna jest pewna koordy-
nacja wymagań dotyczących kształcenia lekarzy dentystów ze specjali-
zacją; w tym celu powinny zostać ustanowione niektóre podstawowe
kryteria dotyczące prawa do rozpoczęcia specjalistycznego kształcenia,
minimalnego okresu kształcenia, sposobu, w jaki prowadzone jest
kształcenie i miejsca, w którym ma być prowadzone, a także nadzoru,
jakemu powinno podlegać; kryteria te dotyczą wyłącznie specjalizacji
uznawanych w niektórych Państwach Członkowskich;

z uwagi na zdrowie publiczne, niezbędne jest dążenie we Wspólnocie
do wspólnej definicji zakresu działalności omawianych specjalistów;
niniejsza dyrektywa na obecnym etapie nie pozwala na osiągnięcie
pełnej koordynacji w zakresie działalności zawodowej lekarzy
dentystów w różnych Państwach Członkowskich;

Państwa Członkowskie zagwarantują, że od momentu wdrożenia niniej-
szej dyrektywy, kształcenie lekarzy dentystów zapewni im umiejętności
niezbędne do wykonywania wszelkich czynności łącznie z profilaktyką,
diagnostyką oraz leczeniem nieprawidłowości i chorób zębów, jamy
ustnej, szczęk oraz miejscowych tkanek;

koordynacja warunków wykonywania tych czynności
określona w niniejszej dyrektywie nie wyklucza żadnych późniejszych
działań koordynacyjnych;

koordynacja przewidziana w niniejszej dyrektywie obejmuje kształcenie
zawodowe lekarzy dentystów; w odniesieniu do kształcenia, obecnie
większość Państw Członkowskich nie dokonuje rozróżnienia między
lekarzami dentystami prowadzącymi działalność jako pracownicy
najemni i lekarzami pracującymi na własny rachunek; z tego względu,
w celu wsparcia w najszerszym możliwym zakresie swobodnego prze-

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 4.8.1970, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. C 36 z 28.3.1970, str. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 1.

▼B

pływu wykwalifikowanych pracowników we Wspólnocie, konieczne wydaje się rozszerzenie stosowania niniejszej dyrektywy na lekarzy dentyistów zatrudnionych jako pracownicy najemni;

w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy zawód dentyisty we Włoszech jest wykonywany wyłącznie przez lekarzy, niezależnie od tego, czy specjalizują się oni w odontostomatologii czy też nie; na mocy niniejszej dyrektywy Włochy zobowiązane są do stworzenia nowej kategorii specjalistów uprawnionych do wykonywania zawodu dentyisty, posiadających tytuł odmienny od tytułu lekarza; tworząc nowy zawód, Włochy zobowiązane są nie tylko do wprowadzenia nowego systemu kształcenia zgodnego z kryteriami określonymi w niniejszej dyrektywie, lecz także do stworzenia struktur właściwych dla tego nowego zawodu, takich jak na przykład izba lekarzy dentyistów; z tego względu, w świetle zakresu działań, jakie mają zostać podjęte we Włoszech, państwo to powinno uzyskać dodatkowy okres, który pozwoli mu na dostosowanie się do postanowień niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

WYMAGANE SZKOLENIE

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie wymagają od osób pragnących rozpocząć wykonywanie zawodu lekarza dentyisty, określonych tytułami zawartymi w art. 1 dyrektywy 78/686/EWG, aby posiadały dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, ►MI określone w załączniku A do tej dyrektywy ◀, gwarantujące, że podczas pełnego okresu kształcenia dana osoba uzyskała:

- a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk, na których oparta jest stomatologia i odpowiednie zrozumienie metod naukowych łącznie z zasadami pomiaru funkcji biologicznych, oceną naukową ustalonych faktów i analizą danych;
- b) odpowiednią wiedzę na temat ogólnego stanu, fizjologii i zachowania osób zdrowych i chorych oraz wpływu środowiska naturalnego i społecznego na stan zdrowia człowieka w zakresie, w jakim czynniki te mają wpływ na stomatologię;
- c) odpowiednią wiedzę o strukturze i funkcji zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek (zarówno zdrowych, jak i chorych), jak również o ich związku z ogólnym stanem zdrowia oraz fizycznym i społecznym samopoczuciem pacjenta;
- d) odpowiednią wiedzę o dyscyplinach i metodach klinicznych dającą stomatologowi spójny obraz nieprawidłowości, uszkodzeń i chorób zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek oraz o profilaktyce, diagnostyce i terapii stomatologicznej;
- e) odpowiednie doświadczenie kliniczne zdobyte pod właściwym nadzorem.

Kształcenie to powinno dać danej osobie umiejętności konieczne do wykonywania wszelkich czynności obejmujących profilaktykę, diagnostykę i leczenie nieprawidłowości oraz chorób zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek.

2. Całkowity czas trwania kształcenia stomatologicznego obejmuje co najmniej pięcioletnie studia, w pełnym wymiarze godzin z zakresu teorii i praktyki, odbyte na uniwersytecie, w instytucji szkolnictwa wyższego uznawanej za instytucję o statusie równoważnym lub pod nadzorem uniwersytetu, oraz obejmujące co najmniej przedmioty wymienione w Załączniku.

3. Aby zostać przyjętym na takie studia, kandydat musi posiadać dyplom lub świadectwo, które daje mu prawo przyjęcia na dane studia na uniwersytetach Państwa Członkowskiego lub instytucji szkolnictwa wyższego uznawanej za instytucję o statusie równoważnym.

▼B

4. Żaden przepis niniejszej dyrektywy nie wpływa na uprawnienia nadane przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do ich własnego terytorium, zgodnie z normami prawnymi w nich obowiązującymi, pozwalające posiadaczom dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, które nie zostały uzyskane w Państwie Członkowskim, na podjęcie i wykonywanie zawodu lekarza dentystry.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że kształcenie zakończone uzyskaniem dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji danej osoby jako lekarza dentystry ze specjalizacją spełnia co najmniej następujące warunki:

- a) jest związane z ukończeniem i zaliczeniem pięcioletnich studiów w pełnym wymiarze godzin składających się z zajęć teoretycznych i praktycznych w ramach kształcenia określonego w art. 1 lub posiadaniem dokumentów określonych w art. 7 ust. 1 dyrektywy 78/686/EWG;
- b) obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne;
- c) są studiami w pełnym wymiarze godzin trwającymi minimum trzy lata, nadzorowanymi przez właściwe władze lub organizacje;
- d) kształcenie odbywa się w ośrodku uniwersyteckim, w ośrodku zajmującym się leczeniem, kształceniem i badaniami naukowymi lub, gdzie stosowne, w jednostce służby zdrowia upoważnionej do tego przez właściwe władze lub organizacje;
- e) wymaga osobistego udziału lekarza dentystry, kształcącego się na specjalistę, w działalności i obowiązkach danych jednostek.

2. Państwa Członkowskie uzależnią przyznanie dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji danej osoby jako lekarza dentystry od posiadania jednego z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie stomatologii, określonych w art. 1, lub od posiadania dokumentów, określonych w art. 7 ust. 1 dyrektywy 78/686/EWG.

3. W granicach wyznaczonych przez art. 8, Państwa Członkowskie powołują właściwe organy lub instytucje wydające dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określonych w ust. 1.

4. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania przepisów określonych w ust. 1 lit. a). Osoby, względem których takie odstępstwo zostanie zastosowane, nie będą objęte art. 4 dyrektywy 78/686/EWG.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla zasady kształcenia w pełnym wymiarze godzin określonego w art. 2 ust. 1 lit. c) i do czasu podjęcia przez Radę decyzji zgodnie z ust. 3, w przypadku gdy kształcenie w pełnym wymiarze godzin nie byłoby wykonalne z uzasadnionych przyczyn, Państwa Członkowskie mogą wyrazić zgodę na odbywanie kształcenia specjalistycznego w niepełnym wymiarze godzin na warunkach zatwierdzonych przez właściwe władze krajowe.

2. Całkowity okres kształcenia specjalistycznego nie może zostać skrócony na mocy ust. 1. Jakość kształcenia nie może się pogorszyć ze względu na jego prowadzenie w niepełnym wymiarze godzin lub prowadzenie prywatnej płatnej działalności zawodowej.

3. W terminie nie dłuższym niż cztery lata po opublikowaniu niniejszej dyrektywy i w świetle oceny sytuacji, działając na wniosek Komisji oraz mając na uwadze fakt, że możliwość kształcenia w niepełnym wymiarze godzin powinna zostać zachowana w niektórych okolicznościach, które zostaną rozpatrzone oddzielnie dla każdej specjalizacji, Rada zadecyduje, czy przepisy określone w ust. 1 i 2 powinny zostać zachowane, czy też powinny do nich zostać wniesione poprawki.

▼ **B***Artykuł 4*

Jako rozwiązanie przejściowe oraz w drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 3, Państwa Członkowskie, których przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne pozwalają na specjalistyczne kształcenie w niepełnym wymiarze godzin, w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy mogą kontynuować stosowanie tych postanowień wobec kandydatów, którzy rozpoczęli kształcenie specjalistyczne nie później niż cztery lata po opublikowaniu niniejszej dyrektywy. Okres ten może zostać przedłużony, jeżeli Rada nie podejmie decyzji zgodnie z art. 3 ust. 3.

ROZDZIAŁ II

ZAKRES DZIAŁALNOŚCI*Artykuł 5*

Państwa członkowskie zagwarantują, żeby lekarze dentyści mieli ogólne prawo podjęcia i wykonywania czynności obejmujących profilaktykę, diagnozę i leczenie nieprawidłowości i chorób zębów, jamy ustnej, szcęk i miejscowych tkanek zgodnie z przepisami i zasadami etyki zawodowej obowiązującymi w zawodzie w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie, które nie mają takich przepisów lub zasad, mogą określić lub ograniczyć wykonywanie niektórych czynności, określonych w ust. 1, w stopniu porównywalnym z innymi Państwami Członkowskimi.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 6*

Osoby, do których odnosi się ► **A2** art. 19, 19a, 19b, 19c i 19d ◀ dyrektywy 78/686/EWG, zostaną uznane za osoby spełniające wymagania określone w art. 2 ust. 1 lit. a).

Do celów stosowania art. 2 ust. 2 osoby, do których odnosi się ► **A2** art. 19, 19a, 19b, 19c i 19d ◀ dyrektywy 78/686/EWG, będą traktowane w taki sam sposób jak osoby posiadające jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie stomatologii, określonych w art. 1.

Artykuł 7

Niniejszą dyrektywę stosuje się także do obywateli Państw Członkowskich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobody przemieszczania się pracowników we Wspólnocie ⁽¹⁾, wykonują lub będą wykonywać jakiegokolwiek działalności, określone w art. 1 dyrektywy 78/686/EWG, w charakterze pracowników najemnych.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu wykonania niniejszej dyrektywy w okresie 18 miesięcy od jej notyfikacji oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję, jednakże Włochy podejmą takie środki w terminie najwyżej sześciu lat.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2.

▼B*Artykuł 9*

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w określonych obszarach przy stosowaniu niniejszej dyrektywy, Komisja wspólnie z tym państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. ZdrowiaPublicznego powołanego decyzją 75/365/EWG ⁽¹⁾, zmienioną decyzją 78/687/EWG ⁽²⁾.

W razie potrzeby Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 17.



ZAŁĄCZNIK

Program studiów dla lekarzy dentystów

Program studiów zakończonych uzyskaniem dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji w dziedzinie stomatologii zawiera co najmniej następujące przedmioty. Jeden lub kilka z tych przedmiotów może być nauczanych w ramach innych przedmiotów lub w połączeniu z nimi.

a) *Przedmioty podstawowe*

chemia,
fizyka,
biologia.

b) *Przedmioty medyczno-biologiczne i ogólne przedmioty medyczne*

anatomia,
embriologia,
histologia łącznie z cytologią,
fizjologia,
biochemia (lub chemia fizjologiczna),
anatomia patologiczna,
patologia ogólna,
farmakologia,
mikrobiologia,
higiena,
medycyna zapobiegawcza i epidemiologia,
radiologia,
fizjoterapia,
chirurgia ogólna,
medycyna ogólna łącznie z pediatrią,
otorynolaryngologia,
dermatowenerologia,
ogólna psychologia — psychopatologia — neuropatologia,
anestezjologia.

c) *Przedmioty bezpośrednio związane ze stomatologią*

protetyka stomatologiczna,
materiały i sprzęt dentystyczny,
stomatologia zachowawcza,
stomatologia zapobiegawcza,
środki znieczulające i uspokojenie polekowe w stomatologii,
chirurgia specjalna,
patologia specjalna,
praktyka kliniczna,
stomatologia dziecięca,
ortodoncja,
dział stomatologii zajmujący się chorobami ozębnej,
radiologia zębowa,
zgryz i funkcje szczęki
organizacja zawodowa, etyka i prawo,
społeczne aspekty stomatologii.